

[Ole Bjørn Kraft.]

som kom til Orde gennem det ærede Medlems Tale, at det vil være meget nyttigt, om vi her i Tinget hyppigere, end det hidtil har været Tilfældet, kan faa Adgang til at føre Debatter om udenrigspolitiske Problemer, faa Lejlighed til at drøfte, hvad der f. Eks. foregaar i De Forenede Nationer og i andre internationale Forsamlinger, hvor Danmark er repræsenteret. Det er derfor med stor Tilfredshed, jeg har hørt, at man i Udvalget for Forretningsordenen netop har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og at vi paa et eller andet Tidspunkt kan vente forelagt et Forslag, der aabner en nemmere og rimeligere Adgang til at føre saadanne Diskussioner her i Tinget, end det før har været Tilfældet. Thi det er en Urimelighed ved den nuværende Forretningsorden, at det næsten er umuligt at føre saadanne Diskussioner i anden Form end gennem en Forespørgsel.

Hvad jeg derimod ikke finder rimeligt er, at det ærede Medlem Hr. Stærmose og hans Parti har villet benytte det sydslesvigske Spørgsmaal til i Dag at foretage en politisk Aktion. Jeg tror ikke, at det er rigtigt over for Sagen, og jeg tror heller ikke, at det er rigtigt, set fra hans Partis eget Synspunkt. Der er nemlig ikke nogen Begrundelse for just i den Situation, hvori vi i Dag befinder os, at ville foretage en afgørende Ændring i den officielle Politik, som Danmark hidtil har ført, heller ikke nogen Grund til at ville gøre et Forsøg paa her i Tinget at fremkalde en politisk Krise, der ikke vilde gavne Sagen paa det nuværende Tidspunkt. Der er jo ikke forløbet en fuld Maaned, siden Rigsdagen og Regeringen ved en fælles Vedtagelse af et Flertal af Partierne over for vore allierede, over for Stormagterne har gjort Rede for, hvad der er Danmarks Stilling i det sydslesvigske Spørgsmaal, og der foreligger ikke i Dag for os nogen nye Oplysninger eller nogen Grund til just i Dag pludselig at ville ændre den Holdning, som vi før knap en Maaned siden indtog. En saadan Grund vilde foreligge i det Øjeblik, den højtærede Udenrigsminister eller Regeringen kom til den danske Rigsdag og sagde: Vi har nu ført de Forhandlinger, som det var paalagt os at føre, vi har undersøgt de Muligheder, der foreligger for Gennemførelse af de Ønsker, som den danske Rigsdag er enedes om, men det viser sig, at der er ikke

nogen Vej frem for den Politik, som vi hidtil har ført; vi maa erkende, at de Ønsker og Krav, som Danmark fører frem, kan ikke gennemføres, og hvis Danmark derfor ikke slaar ind paa en anden Politik, vil der ikke ske nogen Ændring i Sydslesvig, vil den Frihed, som vi ønsker sikret der, ikke blive sikret, vil Muligheden for Selvbestemmelsesretten ikke være til Stede, vil Flygtningene forblive i Landet, vil Slesvig fortsat administrativt være forbundet med Holsten. I det Øjeblik den højtærede Udenrigsminister bragte en saadan Meddelelse til Tinget — og jeg vil gerne herfra sige, at naturligvis er det den højtærede Udenrigsministers Pligt at have den nøjeste Føling med hele denne Sag —, i det Øjeblik han erkendte, at Stillingen var en saadan, som jeg her har skildret, vilde det være Udenrigsministerens Pligt paa ny at forelægge Sagen for Tinget, thi da vilde der foreligge en Situation, hvor en ny Overvejelse var absolut paakrævet, og hvor efter min Mening en ny Beslutning maatte blive en afgjort Nødvendighed. Men Udenrigsministeren har ikke udtalt sig i den Retning, det kan ikke være Regeringens Opfattelse, at denne Situation foreligger. Udenrigsministerens Opfattelse er tværtimod den, at man først staar ved Begyndelsen af det Arbejde, som her skal udføres, at der er en Række Muligheder til Stede for at gennemføre en Forhandling om de Problemer, som Danmark officielt har rejst over for Stedfortræderne i London, og som vil blive videreført til Fredskonferencen i Moskva.

Det er ud fra dette Synspunkt, vi finder det urigtigt, at det ærede Medlem har stillet den Dagsorden, han har stillet, at vi finder, det er urimeligt at ville forsøge paa nu at rejse dette Spørgsmaal som et afgørende politisk Spørgsmaal. Det er ikke, fordi man ikke kan dele en Del af den Ængstelse, som er kommet til Udtryk gennem den ærede Ordfører for Dansk Samling. Det er ogsaa mit Partis Opfattelse og har hele Tiden været det, siden vi første Gang gav Udtryk for Konservatismens Stilling saa tidligt som i August Maaned 1945, at det havde været en stærkere Stilling for Danmark at indtage, en Stilling, der vilde have givet os større Muligheder for at naa de Resultater i Sydslesvig, som vi ønsker at naa, hvis Danmark havde været rede til at tage det statspolitiske Ansvar for Sydslesvig, som ligger